

കെ.എസ്. ഗജപതിരാജ്

കെ.എസ്. ഗജപതിരാജ്

ഇന്ത്യ നഷ്ടവോധത്തിലെറിയുനിതെൻമനം
കഷ്ടമെന്നോർത്തു കരയുന്നു വൃഥതമായ
ദനുചെന്നില്ല മിണ്ടിയില്ലനുള്ള
കുറവോധം കൊണ്ട് പിടയുന്നു മാനസം....

ഉള്ളതെല്ലാമുറക്കെപ്പറ്റിവർ
ഉള്ളമൊന്നു പിടച്ചു കൂടഞ്ഞവർ
കള്ളനാട്യങ്ങളെന്നും വെറുതെവർ
മുള്ളു കല്ലുകളേറ്റു വാങ്ങിയവർ.....

പുതു പുതുനും പുഖാടിയായവർ
പെയ്തു പെയ്തുനും പേമാരിയായവർ
ആഴനിറങ്ങുന്ന ചോദ്യശരാജുവർ കൊ-
ണ്ണാവന്നുണ്ടി നിറച്ചുവെച്ചോരവർ...

ചെണ്ണുചീതുള്ളു ചെന്നാമരകളും

പനമില്ലാത്ത കൊച്ചു പുഷ്പങ്ങളും
ജീവിതചൂഢ് ചാർത്തിഡയാരുകൾഡയാ-
രാമലർവാടി തൻ വാടാമലരുകൾ...

ആയിരം നാക്കോടെയായിരം വാക്കോടെ
ആയിരമായിരമാവർത്തനതോടെ
ചൊല്ലിയവരനുമിന്നുമൊരേ മന്ത-
മെന്നും ജയിക്കുന്ന സ്നേഹ മന്തം...

എത്രവായിച്ചു വായിച്ചു തീർക്കിലും
മാറ്റുകട്ടുന്ന നിർക്കാവുപുഷ്പങ്ങൾ
നെന്നിറ്റു മനതു നോക്കിട്ടുവം-
നുദ്ദമിക്കുന്ന തൈജിളാമൽപ്പകൾ...

നിത്യശാന്തി നേരുന്നു
സത്യശാന്തമാം സർഗവേദിയിൽ
എത്തുമെങ്കിലേരു വേള നമ്മൾക്ക്
ഒത്തിരി നേരമൊന്നിട്ടിരുന്നിടാം...

നാരിന്തു കൈ റീറിത്തരിഞ്ഞ

ഇബാഹീം പൊന്നാണി

ഒടുവിൽ

എതോ വഴിതാരയിൽ കണ്ണുമുടിയ നേരി-
സ്റ്റേ കൈ പിടിച്ച് നീ കടന്നു പോയി-
വെളിച്ചതിലേക്ക്! നിത്യതയിലേക്ക്!
ഇവിടെ, ഈ വെറിയിൽ, ആയുസിരു-
തിരശീല വിഴുന്നതും കാത്ത് തൈജിപ്പോഴും!
എപ്പോഴേന്നിയില്ല, തിരശീല വീഴുന്നോൾ-
വിളക്ക് തെളിയുന്നോൾ, അന്ന് നീ-
ചാരിയ കസ്തുരി കുന്നിലേക്ക്, നീ കാണു-
ന താഴ്വാരത്തിലെ അരുവികരയിലേ-
ക്ക്, തൈജിളയും കൈപിടിക്കുന്നേ-
യെന്ന് കാരുണ്യവുനോട്, കരുണാമയ-
നോട്.....

ക്രിസ്തു പ്രാർധനകൾ

അഷ്ടമ് ബഹിരം ഉള്ളിയിൽ

സുരിയാ
വേർപാടിരു വേദന
പ്രതിഫലേചരഗില്ലാതെ
നിനെ സ്നേഹിച്ച
പരശ്രദ്ധങ്ങളെ
കണ്ണിരിലാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു.
എക്കിലും
അരുതായ്മകളുടെ വ്യാകരണവ്യവസ്ഥയോട്
മരണത്തിലും കലഹിക്കാൻ
സാധിക്കുന്നുവാലോ.
താങ്കളാരിക്കെൽ ചോദിച്ചത്
തൈങ്ങളിനുമോർക്കുന്നു.
“സ്ത്രീപുത്രം ബന്ധങ്ങളിൽ
അഴുലിലതയുംണ്ണും
പറഞ്ഞു പരത്തിയ
ആദ്യ മതപണ്ഡിതൻ
ആരാണ്?
ഹന്തിപ്പോൾ
സ്ഥാപനവർക്കരിക്കപ്പെട്ട
മതപിന്നണ്ണങ്ങളാം
താങ്കൾ, വീണ്ടും ചോദിക്കുകയാണോ.
“എന്റെ മരണാനന്തര
ചടങ്ങുകളിൽനിന്ന് എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
നിങ്ങളുടെ ഏത് മതപണ്ഡിതനാണ്
തടയാനാവുക?
ഒരാൾക്കും നൽകാനാവാത്ത സ്നേഹമായി
സുരിയം.....

‘തൈങ്ങൾ മുഖങ്ങളില്ലാത്തവർ’
പ്രാർധനാ നിരതരാണ്.
നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി
നിങ്ങളുടെ അന്ത്യവിശ്രമക്കേദ്ദേതിൽ
തൈങ്ങളുടെ പ്രാർധനകൾ
രായിരു പനിനീർപ്പുകളൊയി വിരിയും.
വിശാസി സമുഹം-
“സമാധാനം പ്രാപിച്ച ആത്മാകൾ
തൃപ്തരായി കടന്ന വരുന്ന സർഗ്ഗിയ കവാടത്തിൽ”
സുരിയാ; നിങ്ങളെ വരവേൽക്കും തീർച്ച.
ഓർമകൾ തൈങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
“ശിക്ഷിക്കുവാൻ മാത്രം കാംക്ഷിക്കുന്ന
അജംഞാത പദ്മികരേ,
കാണിക്കേണ്ടെ, ശ്രോതാക്കാക്കേണ്ടെ,
ദൃക്സാക്ഷിക്കേണ്ടെ... കണ്ണിൽ വറ്റി
എന്നോ വരണ്ടുപോയ
കണ്ണുകളോടെ എന്റെ നേർക്ക് നോക്കരുതേ!
മൃത്യുവിരു മരവിപ്പ് പ്രതിഫലിക്കുന്ന
ആ കണ്ണുകളെ താൻ ദേപ്പെടുന്നു.
ചത്തു മലച്ച മത്സ്യങ്ങളുടെ വള്ളു നിമുള്ള
കീഴ്ഭാഗങ്ങളെ അവ എന്നെ ഓർമ്മപ്പീക്കുന്നു.
ഞാനൊരു രണ്ടാമുഴമാണ്.
അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു പുനർജജമമാണ്.
കരിക്കൽ ഭിത്തിയിൽ പൊട്ടിമുളച്ച
പേരാൽ കുതുന്നാണ്.
ശിശിരത്തിലെ വസന്തഗോഡയാണ്.
ഞാൻ വളരും, വീണ്ടും വീണ്ടും തളിരിട്ടും”
സ്നേഹം മനസ്സിന്റെ കരകളണ്ണ നമധാനന്നു
തൈങ്ങളെ പറിപ്പിച്ച—സർവ്വ സ്വഷ്ടാവിനെ പ്രണയിച്ച
വിശാസിനി...
തൈങ്ങളുടെ പ്രാർധനകൾ.....
തൈങ്ങളുടെ പ്രാർധനകൾ.....

നക്ഷത്ര ഗ്രിത്തിസ്ഥ

ജ്ഞാൻ പെരിന്തൽമണ്ണ

മോക്ഷത്തിൽ സ്നേഹത്തീർമാ
നിൻ നിലാവിൽ നിന്നൊഴുകവേ
പകരമിന്നു നൽകി ഞാനെന്റെ സ്നേഹമായ്
നെയ്ത നിശാവസ്ത്രങ്ങളും നിലാവിലലിയവേ
ആ പട്ടനുലിലോരു മുഴം കരുതുക
ഇല്ലാതെ പോയൊരു പട്ടനുമാലിനായ്

‘അഞ്ചനാരു മഹാന്തികരയിലോരു മരം’
ഇഞ്ചനാരു മഹാഗണിക്കെടിയിലെ നൃമണം
നദികളാ താഴ്ഭാഗത്താഡൊഴുകവേ
നായികേ, നിൻ മുഖമെന്തിട്ടു തിളക്കം
തകക്കസവിൽ ചേലന്ന് ചാരുമ്പെത്തിൽ
സർഖസുന്ദരി... തരുമോ എന്റെയാ പുല്ലകുട്ടി...?

കെ. റാഡ്രോട്ട്

കെ.പി പ്രസന്നൻ

സുരഭിയുടെ മഴിത്തു
വീതിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങൾ
മത്സരിക്കുന്നതിനിടയിലായിരുന്നു
മലക്കുകൾ വെള്ള തുവാലയുമായി
എത്തിയത്.
കമലക്കു വേണ്ടി മരണശേഷം
കോളമെഴുതാൻ ആളുകൾ മത്സരിച്ചു
നിശ്ചയകുറിപ്പിക്കാനവർല്ലോ
വായ്ക്കാരിൽട്ടു ആരമ്പിച്ചു
തെളിഞ്ഞിവും വാനും
ഇവരെയൊക്കെ പേടിച്ചായിരുന്നു അവർ
കേരളം വിട്ട!

ആത്മാവിനു ശാന്തിക്രിക്കാൻ ചിലർ
മരണശേഷം പേരിലെ മേഖല നീക്കി
അപ്പോഴാണറിഞ്ഞത്
ആയമു മക്കളെയും മാറ്റിയിരിക്കുന്നു!
ഇല്ലാച്ചാൽ നാലപ്പാടു മണിക്ക്
കത്തിച്ചെടുത്ത ചാരവുമായി
ഉരു ചുറ്റി പക ഒടുക്കാമായിരുന്നു!!
പാളയം പള്ളിയിലെ വബിസ്ഥാനിൽ
സർഗ്ഗത്തിൽ മണം പരന്തു കാണാൻ കണ്ണു
മാത്രം പോര.
നൗമ്പിൻ കൂടിനകത്തു മറ്റൊന്നുകൂടി വേണം.

അവാർഡ് സ്റ്റോൺ ഇരു യുചന പ്രൈസ് അബ്യൂൺകൾ

മികവിരു വെദ്ദിത്തിളങ്ങുന്ന വീമിയിൽ
കുർത്തിയുടെ വർണ പകിട്ടുട്ടുന്നു.
അക്ഷരലുംരും പ്രഭ ചൊരിഞ്ഞിടുന്ന
ഹൃദയത്തുട്ടിപ്പിൽ പരന്നില്ല സത്യം.
അക്ഷരലോകമാം മാനന്തവാച്ചുള്ള
പുരസ്കാര താരങ്ങങ്ങളെത്തെന്നു
ഒന്നിനു മെകുവാനായില്ല ഹൃതിലെ
ഇരുട്ടിനെയകറ്റുവാനായൊരു രശ്മിയും.
അനധകാരമാണന്തിപോലെപ്പോഴും
വെട്ടം കൊള്ളുത്തുവാൻ നയനങ്ങളാർക്കുന്നു
നിശ്ചയം ചിന്തകൾ മുളിപ്പുകുന്നു
നിർമ്മല മലരിൽ മധുകണം നുകരുന്നു.
എകനാം നാമർഷ് സത്യപ്രകാശം
എറുന്നു നവ്യമാം നക്ഷത്ര ശോഭയിൽ
സ്വയമ്മറ്റു പരയേണ്ട സമ്മാനമാണിൽ
സത്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന സമാർഗ്ഗവിപിക.
ഇരുക്കരുമുയർത്തി എഞ്ച തേടുന്നു നാമാ...
ഒരു താര ശോഭയാൽ പുണ്ണിതിച്ചീടുന്ന
സ്വന്നഹരം തുളുസുന്നയമ്മക്കു നൽകേണെ
സ്വർഗ്ഗമാമവാർധിരിൽ മാനവും ഭാനവും
(കമലാ സുരായും ഇരുപ്പാശും)

സ്റ്റോൺ

ആദിത്യൻ കാതികോട്, വത്തൻ

കാനേഷുമാരിയുടെ കള്ളക്കണക്കുകളിൽ
മേരി നടപ്പിരുന്നവർക്ക് തെറ്റി.
നിനെ വെറുമൊരു ശരീരമായി കാണാൻ
കുഴിമാം തോണിക്കുന്നവർക്കും.
നിനെ നാമൻ തരുമ്പ് ചാരതേക്കുയർത്തി,
'സുരായും' കുട്ടത്തിൽ ചേർത്തത്
അവർക്കുനിയാറായിട്ടില്ല.
നാമൻ കണ്ണിരുന്നു, നിന്റെ മുവം
ശോഭയാർന്ന ഇന്നമാനിന്റെ
ആ കണ്ണുകളിലെ ഹിദായത്തിൽ
'സുരായും' തിളക്കവും.
നീ ബാക്കിവെച്ചിട്ടുപോയ
നിർമ്മാതളപ്പുകൾ വാടാതിരിക്കും
നിനെ കണ്ണുമുട്ടുവോളം നിനെയോർക്കാൻ.
നിനെക്കുറിച്ച് തെങ്ങൾ പാടിക്കാണേ-
യിരിക്കും, നേരിൽ കണ്ണത്തുന്നതുവരെ,
സസ്നേഹമാം.